

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie: „Wkład w posiedzenie Rady Europejskiej w dniach 15 — 16 czerwca 2006 r. — okres refleksji”

(2006/C 195/17)

Dnia 15 lutego 2006 r. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny postanowił, zgodnie z art. 29 ust. 2 regulaminu wewnętrznego, sporządzić opinię w sprawie: „Wkład w posiedzenie Rady Europejskiej w dniach 15 — 16 czerwca 2006 r. — okres refleksji”.

Zgodnie z art. 20 regulaminu wewnętrznego na sprawozdawcę generalnego Komitet wyznaczył Henriego MALOSSE'A.

Na 427. sesji plenarnej w dniach 17 — 18 maja 2006 r. (posiedzenie z dnia 17 maja 2006 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 133 za do 1 przeciw — 8 osób wstrzymało się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny na wstępie pragnie wyrazić swoje zadowolenie z faktu, że obecna prezydencja Rady nie ogranicza się jedynie do podsumowania inicjatyw podjętych w trakcie okresu refleksji, lecz także do nakreślenia kolejnych etapów trwającego już procesu.

2. Przy tej okazji EKES przypomina, że już w swych opiniach z 24 września 2003 r.⁽¹⁾ i z 28 października 2004 r.⁽²⁾ uznawał traktat konstytucyjny jako podstawowy instrument umożliwiający Unii Europejskiej stawienie czoła napotykanym wyzwaniom. Po raz kolejny Komitet akcentuje obecność w traktacie konstytucyjnym Karty praw podstawowych, co sprawia, że działania Unii oparte są na prawach obywatela, a także postanowień instytucjonalnych i postanowień w zakresie sprawowania rządów w UE, gwarantujących jej większą dostrzegalność i skuteczność.

3. Uwzględniając również rezolucję Parlamentu Europejskiego z 19 stycznia 2006 r. w sprawie: „Okres refleksji: struktura, zagadnienia i kontekst oceny debaty na temat Unii Europejskiej”

4. EKES uważa, że:

- pomimo sukcesów i 50-letniego dorobku integracji europejskiej, wątpliwości pogłębiał brak jasnej wizji i porozumienia, jeśli chodzi o jej cele i sens w przyszłości;
- zastrzeżenia obywateli budzi raczej bieżące funkcjonowanie i polityka UE, a nie traktat konstytucyjny, którego przełomowość nie została wystarczająco objaśniona opinii publicznej;
- przy obecnym systemie instytucjonalnym, opierającym się na traktacie nicejskim, integracja Unii Europejskiej nie może się dalej rozwijać. Obowiązujące traktaty nie spełniają wymogów nowoczesnego sprawowania rządów w UE, a przede wszystkim przewidują zdecydowanie za mały udział organizacji społeczeństwa obywatelskiego w kształtowaniu polityki unijnej w różnych dziedzinach i w przygotowywaniu decyzji Wspólnoty na każdym szczeblu.
- Zadaniem Komisji i Rady jest przedstawienie takich propozycji, które stanowiłyby fundament dla wizji przyszłej Europy, dającej nie tylko perspektywę obywatelom, ale także inspirującą politykę UE, by wychodziła naprzeciw

oczekiwaniom społeczeństwa europejskiego. W związku z tym EKES z zadowoleniem przyjmuje porozumienie międzyinstytucjonalne zawarte 4 kwietnia 2006 r. pomiędzy Parlamentem, Radą i Komisją, zatwierdzające zwiększenie kwoty perspektyw finansowych na lata 2007 — 2013 w stosunku do wcześniejszych postanowień Rady. Niemniej Komitet z ubolewaniem stwierdza, że wzrost ten jest dość ograniczony, co sprawia, że przyjęte perspektywy finansowe nie pozwalają na uzyskanie środków budżetowych w pełni odpowiadających ambicjom Europy. W tym kontekście Komitet pragnie przypomnieć swą opinię w tej sprawie z 15 września 2004 r.⁽³⁾

— Dla owocnej strategii informowania o Europie w pierwszej kolejności należy:

- określić jasną wizję przyszłości Europy;
- opracować i realizować takie strategie, które przyniosą obywatelom realne korzyści;
- sprawić, by proces integracji i cele zjednoczonej Europy były bardziej czytelne i rozpoznawalne;
- wprowadzić więcej demokracji w funkcjonowanie Unii, co wiąże się w szczególności z pełniejszym zaangażowaniem obywateli oraz bardziej ustrukturyzowanym dialogiem ze zorganizowanym społeczeństwem obywatelskim.

5. Stąd EKES kieruje następujące zalecenia na posiedzenie Rady 15 i 16 czerwca 2006 r.:

5.1 Zakres odpowiedzialności

5.1.1 Odpowiedzialność za szybkie znalezienie rozwiązania obecnego kryzysu tożsamości, dręczącego UE, spoczywa na państwach członkowskich, a więc i na Radzie Europejskiej. Dlatego z czerwcowego szczytu musi wypłynąć wyraźne przesłanie wskazujące przyszłość Europy i drogi wyjścia z impasu bieżącej polityki. Zdaniem EKES-u wyjście z kryzysu powinno obejmować postępowe i wyważone rozwiązania osiągnięte w traktacie konstytucyjnym. Należy przy tym pamiętać, że do chwili obecnej traktat konstytucyjny został ratyfikowany przez 15 państw członkowskich.

⁽¹⁾ Opinia EKES-u dla Konferencji Międzyrządowej (CIG) 2003 (Dz. U. C 10 z 14.1.2004).

⁽²⁾ Opinia EKES-u w sprawie Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy (Dz. U. C 120 z 20.5.2005).

⁽³⁾ Opinia EKES-u w sprawie komunikatu Komisji „Budowanie naszej wspólnej przyszłości: wyzwania polityczne i środki budżetowe w rozszerzonej Unii w latach 2007 – 2013”, (COM(2004) 101 końcowy) (Dz. U. C 74 z 23.3.2005).

5.1.2 Zgodnie z art. IV-443 ust. 4 traktatu konstytucyjnego jego dwukrotne odrzucenie, którego powodów nie należy, rzecz jasna, ignorować, nie oznacza konieczności porzucenia tekstu tego traktatu.

5.2 Lepsze sprawowanie rządów

5.2.1 Instytucje europejskie, Komisja, Parlament Europejski i Rada powinny już przed czasem sięgać do traktatu konstytucyjnego po najbardziej nowatorskie elementy z dziedziny sprawowania rządów. W związku z tym EKES zaleca, aby od zaraz zwiększyć i pogłębić proces konsultacji z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego przed podjęciem każdej istotnej inicjatywy legislacyjnej. Jednocześnie zachęca Komisję do przeanalizowania warunków dla korzystania z prawa do inicjatywy obywatelskiej.

5.2.2 W tym kontekście instytucje powinny w większym stopniu czerpać z potencjału EKES-u, który poprzez swoje opinie rozpoznawcze, raporty informacyjne i analizy oddziaływania wnosi wkład w politykę unijną z różnych obszarów.

5.2.3 Komitet w dalszym ciągu będzie podejmować inicjatywę, pracując zwłaszcza wspólnie z krajowymi radami społeczno-gospodarczymi i podobnymi podmiotami, aby znacząco przyczynić się do wspierania oraz kształtowania dialogu i konsultacji pomiędzy instytucjami UE a zorganizowanym społeczeństwem obywatelskim.

5.2.4 Chodzi także o to, by rozwijać zasadę subsydiarności funkcjonalnej poprzez przekazywanie „w imieniu Unii” coraz większych kompetencji władzom lokalnym i regionalnym oraz organizacjom społeczeństwa obywatelskiego. Dzięki temu obywatele szybciej przyswoją sobie unijne realia. Poza tym należy rozszerzyć nadzór nad przestrzeganiem zasady subsydiarności nie tylko o władze lokalne i regionalne, ale też o organizacje społeczeństwa obywatelskiego.

5.3 Lepsze wypełnienie treścią polityk Wspólnoty i konkretyzacja obywatelstwa europejskiego

5.3.1 Instytucje UE powinny wnieść większy wkład w strategię europejskie, aby wykazać ich skuteczność i korzystne oddziaływanie na codzienne życie Europejczyków w takich dziedzinach jak: zatrudnienie, mobilność, ochrona środowiska, postęp społeczny, problematyka młodzieży, przedsiębiorczość, zwalczanie dyskryminacji i wykluczenia, itd. Oprócz tego zadaniem instytucji jest konsekwentna realizacja ambitnych projektów europejskich, tworzących tożsamość Unii — sieci transeuropejskie, polityka wykorzystania przestrzeni kosmicznej, itd.) oraz opracowywanie nowych programów, jak np. europejska służba cywilna czy system zapobiegania poważnym sytuacjom kryzysowym i zarządzania w takich przypadkach.

5.3.2 Do Komisji należy, zgodnie z jej rolą i kompetencjami zdefiniowanymi w traktatach, opracowywanie i przedstawianie

prawdziwej polityki wspólnotowej w tych dziedzinach, w których wymiar europejski stanowi oczywistą korzyść — zwłaszcza w energetyce, ochronie środowiska i w badaniach. W tym kontekście, w zależności od obszaru polityki, należy zdecydować się na najbardziej pragmatyczne rozwiązania, w szczególności jeśli chodzi o współfinansowanie UE i państw członkowskich lub o wzmocnioną współpracę.

5.3.3 W zakresie europejskiej polityki zewnętrznej i zgodnie ze zobowiązaniem podjętym na posiedzeniu Rady Europejskiej w Wiedniu w 1998 r. należy znacznie podnieść poziom spójności i solidarności, gdyż obecnie wielość inicjatyw i poglądów budzi wątpliwości co do faktycznej woli państw członkowskich do działania pod egidą UE. Spójna i przekonująca prezentacja uzasadnionych interesów UE na świecie także wyraźnie zwiększyłaby kredyt zaufania UE wśród społeczeństwa i uczyniłaby ją bardziej rozpoznawalną.

5.3.4 Wnosząc istotne treści do polityki unijnej, Komisja i Rada nadadzą wiarygodność odnowionej strategii lizbońskiej i umożliwią rozwój projektu europejskiego po 2010 r., zgodnie z oczekiwaniami obywateli, o ile towarzyszyć temu będą środki rzeczywiście odpowiadające deklarowanym celom. Przy tym kompleksowa wizja na rzecz społeczeństwa, której obecnie brak, może sprawić, że traktat konstytucyjny będzie lepiej przyjęty przez obywateli.

5.4 Wykorzystanie w pełni istniejących traktatów

5.4.1 Już teraz, nie czekając na nowy traktat, Komisja i Rada powinny zacząć stosować określone przepisy z traktatu nicejskiego, np. te pozwalające na podejmowanie decyzji kwalifikowaną większością głosów w pewnych dziedzinach polityki społecznej oraz polityki sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

5.4.2 Ponadto EKES zaleca Komisji i państwom członkowskim podjęcie nowych inicjatyw w zakresie ładu gospodarczego Unii, aby poprawić koordynację polityki gospodarczej i budżetowej poszczególnych krajów pod kątem zintensyfikowania inwestycji nastawionych na realizację celów strategii lizbońskiej. Przy tej okazji przydatne byłoby niezwłoczne rozszerzenie kompetencji Eurogrupy.

5.4.3 Poza tym do Rady należy jak najszybsze wyeliminowanie występujących w wielu obszarach opóźnień i niedociągnięć, czy wręcz braków, jak np. stworzenie europejskiego statusu dla stowarzyszeń, towarzystw świadczeń wzajemnych, małych przedsiębiorstw, czy patentu wspólnotowego. Jej zadaniem jest również szybkie działanie na rzecz usunięcia przeszkód dla swobodnego przepływu osób, usług i towarów. Te opóźnienia i braki doprowadziły z jednej strony do utraty wiarygodności przez instytucje unijne, a z drugiej strony sprzyjały różnym formom narodowego egoizmu i nawrotowi rywalizacji pomiędzy państwami członkowskimi.

5.4.4 W przypadku, gdy projekt europejskiego aktu legislacyjnego przedstawiony przez Komisję, posiadającą prawo inicjatywy i będącą strażniczką interesu ogólnego, nie prowadzi do przyjęcia tego aktu, Rada powinna wyjaśnić obywatelom przyczyny, a nawet usprawiedliwić się z zaistniałej sytuacji.

5.5 Spójna i wiarygodna polityka informacyjna

5.5.1 EKES apeluje do państw członkowskich, aby stale realizowały komunikatywne kampanie informacyjne na temat dotychczasowej integracji europejskiej oraz wynikających z niej korzyści i już w szkołach podstawowych wprowadziły przedmiot „europejskie wychowanie obywatelskie”. Jednak aby informacje te były wiarygodne i nie trąciły propagandą, należy je rozpowszechniać poprzez sieć organizacji społeczeństwa obywatelskiego, a jej celem powinna być konstruktywna debata na temat różnych obszarów polityki unijnej. Jeśli chodzi o zapewnienie koordynacji w europejskich działaniach informacyjnych, to zasadniczą rolę do odegrania ma również Komisja Europejska. Dlatego w większym stopniu powinna ona czynnie

przekonywać do polityki i mechanizmów Unii Europejskiej, a nie tylko zadowalać się postawą neutralną.

6. Promowanie nowego paktu pomiędzy Europą a jej obywatelami

6.1 Podpisując i ratyfikując traktaty europejskie, każde z państw członkowskich dobrowolnie zobowiązuje się do udziału w procesie integracji, opierającej się na coraz ściślejszym związku między narodami Europy.

6.2 Z tego względu okres refleksji nie może służyć jedynie wyjściu z obecnego impasu instytucjonalnego, ale należy go przede wszystkim wykorzystać dla stworzenia nowego konsensusu odnośnie celów integracji oraz realistycznej, aczkolwiek ambitnej koncepcji politycznej. Koncepcji, która dawałaby obywatelom wizję Europy skutecznie gwarantującej nie tylko pokój, ale i większy dobrobyt i demokrację. Uwiarygodnienie projektu europejskiego i nadanie procesowi integracji nowej legitymizacji to warunki konieczne, by przewyciężyć obecny kryzys tożsamości UE.

Bruksela, 17 maja 2006 r.

Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Anne-Marie SIGMUND

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityk zatrudnienia państw członkowskich

COM(2006) 32 końcowy — 2006/0010 (CNS)

(2006/C 195/18)

Dnia 10 lutego 2006 roku Rada, działając na podstawie art. 262 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Sekcja ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Obywatelstwa, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 3 maja 2006 r. Sprawozdawcą był Wolfgang GREIF.

Na 427. sesji plenarnej w dniach 17-18 maja 2006 r. (posiedzenie z 17 maja 2006 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął 91 głosami — 1 osoba wstrzymała się od głosu — następującą opinię:

1. Projekt decyzji Komisji

1.1 Na początku 2006 r. Komisja przedłożyła Radzie projekt decyzji w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia w państwach członkowskich na rok 2006 r.

Zaproponowano w nim, aby nie zmieniać przyjętych w 2005 r. wytycznych na lata 2005-2008 i zalecić państwom członkowskim, by w swojej polityce dotyczącej rynku pracy i zatrudnienia nadal kierowały się dotychczasowymi priorytetami.

1.2 Decyzja Komisji jest odpowiedzią na nowy cykl zarządzania procesem lizbońskim. Zgodnie z reformą strategii lizbońskiej nie powinno się częściej niż co trzy lata całkowicie zmieniać wytycznych dla polityki zatrudnienia, będących częścią ogólnych wytycznych dla polityki gospodarczej.

1.3 Tym samym w 2006 r. państwa członkowskie w Radzie zrezygnowały z możliwości wprowadzenia ewentualnych koniecznych dostosowań na ten okres.